

France Bevk

Pravica do življenja

se je in zaječal.
mu je splavala v krč
Kmetje so se jarili, a
čeprav mu je bilo,
kar pred vikarjem klel
dal. Kdo brani Damijan
zemljo, ki jo je prejel
četa? On, Jernej,
ki je ped zemlje, že so mu
Prej pa so mu ukradli
četrtih let ...

Stvar bi se bila najbrž končala s palico in krikom, ko bi ne bil tedaj nekdo prisel po klancu in zavil proti hiši.

Tomaž Kragulj ga je nejavljeno pogledal. Zlodej ga je prinesel prav v tem trenutku! Sramoval se je svoje jeze. A kdo je? Saj ga je že videl, nuan se mu je zdel. Le kdo je in od kod?

Došlec je držal levico na ušesu, a desnico je nudil v pozdrav.

"Kdo si? Ne morem se spomniti."

"Jernej Mavrič."
"Aha!" se je Tomaž po sili nasmehnil. "Pa kaj si si naredil?"

Jernej je imel odrto desno uho, ki mu je krvavelo.

"Udaril sem se."

"Pa kako si se mogel tam udariti? Hočeš reči, da te je kdo česnil?"

"No, pa me je! Saj se mi je bila kri že ustavila, a mi je znova začela teči."

"Kdo te je?"

Fant se je smehljal. Kazno je bilo, da se nekoliko sramuje, a ga obenem jezi.

"Dreje Savli me je," je povadel.

Tomaž Kragulj je najprej zazidal, nato pa se je zasmehjal na vse grlo. Zdelo se je, da ga je minila vsa prejšnja jeza.

"A, hudič!" je vzliknil in poredno pomežnikl. "Marula, kaj?"

"O belem dnevu sva govorila za hišo," je pripevoden Jernej z rahlim ogorčenjem. "Pa pride z rakoli okoli vogala in me usmodi. Še dobro, da me ni zadel na glavo."

"Ti pa v beg, kaj? Ha, ha, ha! Da, to je čisto njemu podobno. Pri belem dnevu! Ponobi bi bil prišel, saj je gluhi. Vidi pa prav dobro."

Tomaž Kragulj je gledal Jernej; ta si je zopet pritisnil dlani na uho, ki je bilo ko petelinji greben. Fant mu je igala.

"Dreje te hotel le milo opozoriti, da si bo sam izbral zeta."

"Maram za njegovo podprtijo! Ako Bog da, bom imel svojo hišo in zemljo?"

"Tako?"

"Trebim. Tudi koliko sem si že postavl."

"Vidiš ga?" je reknel Kragulj brez poroga v glasu. "Tako je torej ta stvar? A misliš, da bo Dreje Marul pustil od hiše? Komu naj potem izroči posestvo? Petelinu na gnoju?"

"Mu boste pa vi rekli besedo?"

"Kaj si zato prišel?"

"Ne. Le tako pravim."

"Poslušal me bo! Ti ga ne poznaš. Trd je ko podkovčer. Z mojo sestro bi se morda dalo posmetiti, a ona ne ukaže vsega. Dreje pa kakor trd. Dopoveduj mu! Prej omečiš skalo."

Jernej je obupno skomizgnil z rameni. Ni vedel, kaj naj še reče.

"Ali si namenjen v Tolmin?"

"Ne. Do vas sem prišel. Grof je prepovedal trebiti svet. To me je zadejelo; delo mi kar ne gre več izpod rok, a si sam ne vem sveta."

Tomaž Kragulj je strmel v fanta.

"To te torej peče?" je zategnil. "Razumem. Toda stopiva rajši v hišo."

Jernej je sedel na klop. Tomaž je prekrižal roke na hrbitu in meril izbo.

(Dalje prihodnjie.)

KAKO S POGORIŠČEM

(Nadaljevanje z 2 strani)

Na seji celokupnega odbora je bilo sklenjeno, da se zasiši vse, kateri lastajo lote, da izpovejo, če nameravajo zidati na zemlji ali poleg zraven najbljžje njihovega doma, ker (ko bodo loti razmerjeni in nekoliko večji) bo naneslo, da bo nov lot iste številke malo premaknen, kar bo samo v korist tistem, da bo imel večji in modernejši lot, 40 ali 45 četvrtjev širjave.

Da se vse to, kar mogoče kmalu doseže, je treba, da se vsak priglasi; tisti, ki je voljan hišo zidati, kakor tudi tisti, ki želi lot prodati. Korporacija, ki se je ustanovila s tem namenom, da prevede to težko delo, ki ga sami privatniki ne morejo izvršiti, bo to storila brez vsakega dobička za v korist te nove naselbine, kar bo v splošnem kost cele naselbine.

Trgovci te okolice so pripravljeni da posodijo denar brez obrestno v namen, da se prekupi od plinske družbe, ter od tistih, ki bi hoteli prodati lote, da se zida hiša, in da se preskrbi za nove naselniške, v kolikor ne bi hoteli domačini sami zidati. Ta ponudba trgovcev in teh, ki se trudijo, da se naselbina ohrani in zboljša, je vredna, da se vsak rojak zanjo zanima, da se naredi iz tega ogroženega kraja, lepo, novo naselbino.

V ta nemen je določeno, da se zgoraj omenjeni lastniki priglase, kateri se lahko priglasite in sicer lastniki domov. Dalje vsi, kateri bi hoteli zase-zidati. Dajte tisti, kateri nočete zidati pač da prodati lote; dalje naj bi se priglasili tudi taki, ki bi hoteli priti od drugod semkaj, si ustavoviti svoj dom. Sedaj bo več zemlje na razpolago, ker imamo od plinske družbe več zemlje za nove stavbe.

Za enkrat še nima odbor novega urada, kjer bi se dalo na razpolago uradne ure za to poslovjanje. Kadar bo tak urad odprt, bo to načnjanjeno v listih.

Za časno pa se lahko pri-

Jugoslovanski begunci pri prvem sv. obhajilu

(Ameriški Rdeči križ poroča)

Kairo, Egipt. — Stotine jugoslovenskih otrok v starosti od devet do trinajst let je pred kratkim prejelo prvo sv. obhajilo v begunskem taborišču El Shatt v Egiptu.

Dasi se to taborišče nahaja na robu Sinajske puščave, kjer ni drevja ne zelenja, je bilo prvo sv. obhajilo otrok vseeno velik in pomemben dogodek za vse prebivalce taborišča, katerih je krog 23,000. Približno 93% teh beguncev iz Jugoslavije pripada katoliški veri. "Prvo obhajilo" ali "Prvi Prečes" po srbohrvaško, ne bo pozab-

Dasi se to taborišče nahaja na robu Sinajske puščave, kjer ni drevja ne zelenja, je bilo prvo sv. obhajilo otrok vseeno velik in pomemben dogodek za vse prebivalce taborišča, katerih je krog 23,000. Približno 93% teh beguncev iz Jugoslavije pripada katoliški veri. "Prvo obhajilo" ali "Prvi Prečes" po srbohrvaško, ne bo pozab-

Prvo sv. obhajilo je bil dogodek, ki ga otroci taborišča ne bodo zlepa pozabili. Ko se bodo enkrat povrnili nazaj v svojo domovijo Jugoslavijo, bodo še dolgo, dolgo ostali z njimi spomini na ta lepi dogodek sredi peščene egiptovske puščave, kjer so drobne noge begunkih otrok pustile vtise svojih stopinj v měkhem puščavskem pesku ... na poti k prvemu sv. obhajilu Rdečega križa.

Prvo sv. obhajilo je bil dogodek, ki ga otroci taborišča ne bodo zlepa pozabili. Ko se bodo enkrat povrnili nazaj v svojo domovijo Jugoslavijo, bodo še dolgo, dolgo ostali z njimi spomini na ta lepi dogodek sredi peščene egiptovske puščave, kjer so drobne noge begunkih otrok pustile vtise svojih stopinj v měkhem puščavskem pesku ... na poti k prvemu sv. obhajilu Rdečega križa.

Prvo sv. obhajilo je bil dogodek, ki ga otroci taborišča ne bodo zlepa pozabili. Ko se bodo enkrat povrnili nazaj v svojo domovijo Jugoslavijo, bodo še dolgo, dolgo ostali z njimi spomini na ta lepi dogodek sredi peščene egiptovske puščave, kjer so drobne noge begunkih otrok pustile vtise svojih stopinj v měkhem puščavskem pesku ... na poti k prvemu sv. obhajilu Rdečega križa.

Prvo sv. obhajilo je bil dogodek, ki ga otroci taborišča ne bodo zlepa pozabili. Ko se bodo enkrat povrnili nazaj v svojo domovijo Jugoslavijo, bodo še dolgo, dolgo ostali z njimi spomini na ta lepi dogodek sredi peščene egiptovske puščave, kjer so drobne noge begunkih otrok pustile vtise svojih stopinj v měkhem puščavskem pesku ... na poti k prvemu sv. obhajilu Rdečega križa.

Prvo sv. obhajilo je bil dogodek, ki ga otroci taborišča ne bodo zlepa pozabili. Ko se bodo enkrat povrnili nazaj v svojo domovijo Jugoslavijo, bodo še dolgo, dolgo ostali z njimi spomini na ta lepi dogodek sredi peščene egiptovske puščave, kjer so drobne noge begunkih otrok pustile vtise svojih stopinj v měkhem puščavskem pesku ... na poti k prvemu sv. obhajilu Rdečega križa.

Prvo sv. obhajilo je bil dogodek, ki ga otroci taborišča ne bodo zlepa pozabili. Ko se bodo enkrat povrnili nazaj v svojo domovijo Jugoslavijo, bodo še dolgo, dolgo ostali z njimi spomini na ta lepi dogodek sredi peščene egiptovske puščave, kjer so drobne noge begunkih otrok pustile vtise svojih stopinj v měkhem puščavskem pesku ... na poti k prvemu sv. obhajilu Rdečega križa.

Prvo sv. obhajilo je bil dogodek, ki ga otroci taborišča ne bodo zlepa pozabili. Ko se bodo enkrat povrnili nazaj v svojo domovijo Jugoslavijo, bodo še dolgo, dolgo ostali z njimi spomini na ta lepi dogodek sredi peščene egiptovske puščave, kjer so drobne noge begunkih otrok pustile vtise svojih stopinj v měkhem puščavskem pesku ... na poti k prvemu sv. obhajilu Rdečega križa.

Prvo sv. obhajilo je bil dogodek, ki ga otroci taborišča ne bodo zlepa pozabili. Ko se bodo enkrat povrnili nazaj v svojo domovijo Jugoslavijo, bodo še dolgo, dolgo ostali z njimi spomini na ta lepi dogodek sredi peščene egiptovske puščave, kjer so drobne noge begunkih otrok pustile vtise svojih stopinj v měkhem puščavskem pesku ... na poti k prvemu sv. obhajilu Rdečega križa.

Prvo sv. obhajilo je bil dogodek, ki ga otroci taborišča ne bodo zlepa pozabili. Ko se bodo enkrat povrnili nazaj v svojo domovijo Jugoslavijo, bodo še dolgo, dolgo ostali z njimi spomini na ta lepi dogodek sredi peščene egiptovske puščave, kjer so drobne noge begunkih otrok pustile vtise svojih stopinj v měkhem puščavskem pesku ... na poti k prvemu sv. obhajilu Rdečega križa.

Prvo sv. obhajilo je bil dogodek, ki ga otroci taborišča ne bodo zlepa pozabili. Ko se bodo enkrat povrnili nazaj v svojo domovijo Jugoslavijo, bodo še dolgo, dolgo ostali z njimi spomini na ta lepi dogodek sredi peščene egiptovske puščave, kjer so drobne noge begunkih otrok pustile vtise svojih stopinj v měkhem puščavskem pesku ... na poti k prvemu sv. obhajilu Rdečega križa.

Prvo sv. obhajilo je bil dogodek, ki ga otroci taborišča ne bodo zlepa pozabili. Ko se bodo enkrat povrnili nazaj v svojo domovijo Jugoslavijo, bodo še dolgo, dolgo ostali z njimi spomini na ta lepi dogodek sredi peščene egiptovske puščave, kjer so drobne noge begunkih otrok pustile vtise svojih stopinj v měkhem puščavskem pesku ... na poti k prvemu sv. obhajilu Rdečega križa.

Prvo sv. obhajilo je bil dogodek, ki ga otroci taborišča ne bodo zlepa pozabili. Ko se bodo enkrat povrnili nazaj v svojo domovijo Jugoslavijo, bodo še dolgo, dolgo ostali z njimi spomini na ta lepi dogodek sredi peščene egiptovske puščave, kjer so drobne noge begunkih otrok pustile vtise svojih stopinj v měkhem puščavskem pesku ... na poti k prvemu sv. obhajilu Rdečega križa.

Prvo sv. obhajilo je bil dogodek, ki ga otroci taborišča ne bodo zlepa pozabili. Ko se bodo enkrat povrnili nazaj v svojo domovijo Jugoslavijo, bodo še dolgo, dolgo ostali z njimi spomini na ta lepi dogodek sredi peščene egiptovske puščave, kjer so drobne noge begunkih otrok pustile vtise svojih stopinj v měkhem puščavskem pesku ... na poti k prvemu sv. obhajilu Rdečega križa.

Prvo sv. obhajilo je bil dogodek, ki ga otroci taborišča ne bodo zlepa pozabili. Ko se bodo enkrat povrnili nazaj v svojo domovijo Jugoslavijo, bodo še dolgo, dolgo ostali z njimi spomini na ta lepi dogodek sredi peščene egiptovske puščave, kjer so drobne noge begunkih otrok pustile vtise svojih stopinj v měkhem puščavskem pesku ... na poti k prvemu sv. obhajilu Rdečega križa.

Prvo sv. obhajilo je bil dogodek, ki ga otroci taborišča ne bodo zlepa pozabili. Ko se bodo enkrat povrnili nazaj v svojo domovijo Jugoslavijo, bodo še dolgo, dolgo ostali z njimi spomini na ta lepi dogodek sredi peščene egiptovske puščave, kjer so drobne noge begunkih otrok pustile vtise svojih stopinj v měkhem puščavskem pesku ... na poti k prvemu sv. obhajilu Rdečega križa.

Prvo sv. obhajilo je bil dogodek, ki ga otroci taborišča ne bodo zlepa pozabili. Ko se bodo enkrat povrnili nazaj v svojo domovijo Jugoslavijo, bodo še dolgo, dolgo ostali z njimi spomini na ta lepi dogodek sredi peščene egiptovske puščave, kjer so drobne noge begunkih otrok pustile vtise svojih stopinj v měkhem puščavskem pesku ... na poti k prvemu sv. obhajilu Rdečega križa.

Prvo sv. obhajilo je bil dogodek, ki ga otroci taborišča ne bodo zlepa pozabili. Ko se bodo enkrat povrnili nazaj v svojo domovijo Jugoslavijo, bodo še dolgo, dolgo ostali z njimi spomini na ta lepi dogodek sredi peščene egiptovske puščave, kjer so drobne noge begunkih otrok pustile vtise svojih stopinj v měkhem puščavskem pesku ... na poti k prvemu sv. obhajilu Rdečega križa.

Prvo sv. obhajilo je bil dogodek, ki ga otroci taborišča ne bodo zlepa pozabili. Ko se bodo enkrat povrnili nazaj v svojo domovijo Jugoslavijo, bodo še dolgo, dolgo ostali z njimi spomini na ta lepi dogodek sredi peščene egiptovske puščave, kjer so drobne noge begunkih otrok pustile vtise svojih stopinj v měkhem puščavskem pesku ... na poti k prvemu sv. obhajilu Rdečega križa.

Prvo sv. obhajilo je bil dogodek, ki ga otroci taborišča ne bodo zlepa pozabili. Ko se bodo enkrat povrnili nazaj v svojo domovijo Jugoslavijo, bodo še dolgo, dolgo ostali z njimi spomini na ta lepi dogodek sredi peščene egiptovske puščave, kjer so drobne noge begunkih otrok pustile vtise svojih stopinj v měkhem puščavskem pesku ... na poti k prvemu sv. obhajilu Rdečega križa.

Prvo sv. obhajilo je bil dogodek, ki ga otroci taborišča ne bodo zlepa pozabili. Ko se bodo enkrat povrnili nazaj v svojo domovijo Jugoslavijo, bodo še dolgo, dolgo ostali z njimi spomini na ta lepi dogodek sredi peščene egiptovske puščave, kjer so drobne noge begunkih otrok pustile vtise svojih stopinj v měkhem puščavskem pesku ... na poti k prvemu sv. obhajilu Rdečega križa.

Prvo sv. obhajilo je bil dogodek, ki ga otroci taborišča ne bodo zlepa pozabili. Ko se b

TRPLJENJE MLADE MATERE

ROMAN

Na ta način so bile vse za- sti Elizabeti, ker ga je že ne- preke in sovražnosti odstranje- strpno pričakovala.

ne; sedaj sta bila Elizabeta in Od njenih želja in Samovega Edward zopet združena in sta blagoslova spremljani, se poda s Sir Samom prevzela v posest Edward na dolgo pot, in sedaj Wilson Castle in srebrne rudo- z drugačnimi občutki, ker ve- kope — vendar pa se je vleka del je, da je Elizabeta na var- ſe neprodrična meglja preko njih nem v Wilson Castle in da se je glav, ker bila je še vedno neka vse zaobrnilo njemu v prid. Edward zagozda med njima, ki jih je iz- razdvajala.

Da se pa tudi ta zapreka od- strani, se je Edward končno do- ločil, da odpotuje v San Fran- cisco in razveljavlji drugo poro- ko, ker sedaj je imel v rokah vsa tozadne dokumenta. Razen tega pa je moral tudi Arme- niji otroka odvzeti, in ga prin-

CLEVELAND ORCHESTRA
Vladimir Golschmann, dirigent
SEVERANCE DVORANA
Cet. 5. apr. 8:30
Sobt. 7. apr. 8:30
Tosso Spivakovsky, violinista
Vstopnice: Severance Hall, CE 7300

V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠE ISKRENO LJUBLJENE IN NE- POZABNE SOPROGE IN MATERE

Terezije Kenik

ki je odšla v večno življenje

5. aprila 1944.

Mesec april je zopet v deželi, rajske pomladi razsipile se kras, mi pa ne moremo biti veseli, ker je najtužnejši mesec za nas.

Hladna te zemlja že leto dni krije, v tih gomili pokojno zdaj spis, sonce spomladno na grob ti zdaj stje, v duhu pa večno med nam življa.

Žaluoči:

RUDOLF, soprog.
HČERE in SINOV.

Cleveland, O. 5. apr. 1945.

V BLAG SPOMIN
PETE OBLETNICE SMRTI PRELJUB- LJENEGA IN NIKDAR POZAB- LJENEGA SOPROGA IN OCETA

Martina Strauss

ki je za večno zaspal 5. aprila 1940.

Pet let hladni grob te krije, in spomin nam žalosti srce, Bog odvrzel soproga in oceta in tvoja pot se je končala v miru božjem sladko podvaj in prosi tam Boga za nas.

Žaluoči ostali:

MARY, soproga,
SINOVI, HČERE in VNUKI.

Cleveland, O. 5. apr. 1945.

Nekaj časa je izgledalo, da bo švedski prvak v teku Guder Haag (desni na sliki) prekazno dospel v Ameriko, da bi nastopil v tekaški tekmi. Po dolgih treh tednih vožnje na počasnom parniku, pa je vendar dospel dva dni pred pričetkom tekem, ki so se vrstile v Madison Square Garden, New York, N. Y.

žal voz.

Po preteklu nekaj minut pa obstane pred Wilsonovim gradom — nenadno so odprla vrata — Edward pa ji je pomolil dečka nasproti, katerega je toliko časa z srčno bol pogrešala!

In sedaj je sledilo ganljivo svidenje! Elizabeta je objela in pritisnila svojega ljubljenega otroka na svoje srce, na to pa se zgrudi z otrokom v naročju na Edwardove prsi.

Stari Willy je stal poleg in je pretakal solze veselja. Ko je Edward z Elizabeto in sinčkom prestopal zgornje sobe, mu pride Sir Sam nasproti in ga pozdravi prav po očetovsko.

"On, nad nami je vse urebil," reče Edward, in prične pripovedovati, "prišel sem še pravočasno v San Francisco, da sem lahko spremjal Armenijo na zadnji poti in sklenil mir z njo na grobu. Ona je prišla smrtno bolna nazaj v San Francisco in nobena zdravila ji niso več pomagala. Ko ji je podelil duhovnik zadnje tolažilo, ga je ona naprosila, da mi naj izroči dečka in mi pove, da se ne loči s tega sveta z jezu v srcu ampak, da nas blagoslavljajo!"

"Za to dobrotljivost, pa ji naj Bog v nebesih poplača," reče Elizabeta vsa solzna, "sedaj je zopet moje srce prosto vseh skrb in nekaljena sreča se nam zopet povrne v naročje!"

Elizabeta je komaj pričakovala povratka Edwardovega in edina tolažba ji je bila, oskrba med tem časom starega Sir Sama, katerega je ljubila kot pravega očeta. On se pa je v odsotnosti Edwarda tako pozdravil, da je že lahko brez vseke opore naokoli hodil in se že tudi lahko z oskrbnikom mesto Edward posvetoval.

Od Jozuata mu ni nikdo česa omenil, in za to je skrbela najbolj dobra Elizabeta, da bi ga kdo ne žalil s takimi besedami. On sam je seveda dostikrat premišljal, o preteklosti, vendar si je pa takoj moral tolažila iskat pri Edwardu in Elizabeti, katere dva je sedaj imenovala svoja otroka, in katera sta sedaj skrbela z vso strastjo, da mu namestita česar je toliko časa pogrešal.

Stari, častiti dušni pastir Braddock je prihajal rad sedaj prav pogosto na Wilsonov grad, ker nastalo je zopet na njem mirno življenje in se je rad pogovarjal s Sir Samom, poleg pa tolažil Elizabeto, ker ona je bila nemirna radi odsotnosti Edwarda. On ji je rekel, bodite potolaženi, Bog bode tudi zadnjo zapreko odstranil — jaz molim vedno za vašo srečo.

Teden za tednom je potekal, vendar pa ni bilo nič slišati o Edwardu. Elizabeta je že komaj svojo nepotrpežljivost brzala. Želja po Edwardu in njenem ljubem otroku, ter skrb kako se izteče v San Franciscu, ji ni dalo pokoja. Ali vsi, ki so bili v njeni bližini, so jo tolažili in ji lahko težke misli, in to jo je tolažilo ker veda je, kako jo vse ljubi.

Končno pa pride nekega dne Willy s smehljajočim obrazom v Elizabetino sobo.

"Sir Edward prihaja, Mylady!" pregorovi on, "v nekoliko minutah bode voz tukaj!"

Vsa presrečna in brez sape, je hitela Elizabeta po stopnicah navzdol.

Spodaj po cesti pa se je bli-

Na obali nekega otoka na Pacifiku se je našim vojakom nudil gornji prizor. Ko so se zjutraj razgledovali po obali, so opazili runjeno drevo. Od Wildcat bojnega letala je odletel propeler in se zarezal skozi deblo kokosovega drevesa kot nam kaže gornja slika, letalo se je sveda razbilo in vsak izmed vojakov je bil vesel, da se ni to njemu primerilo.

Nekaj časa je izgledalo, da bo švedski prvak v teku Guder Haag (desni na sliki) prekazno dospel v Ameriko, da bi nastopil v tekaški tekmi. Po dolgih treh tednih vožnje na počasnom parniku, pa je vendar dospel dva dni pred pričetkom tekem, ki so se vrstile v Madison Square Garden, New York, N. Y.

nastalo zopet novo in mirno življenje na gradu Wilsonov. Edward je pograbil s pridno roko za vajeti in tako se je pričela vrata prejšnja sreča nazaj.

Kako pa se je godilo njegovem sinčku, pa mi ni znano, ker ni mi bila sreča mila dočaka, da bi dorastel — bil sem prej odpoklican! — — —

(KONEC)

Nemška leteča bomba V-2 polabi 8000 funtov gazolina vsaki pet minut, kar bi zadostovalo za ameriški Liberator, ki nosi dve toni in pol bomb za pet ur boleta.

* * *

Koenigsberg v Vzhodni Prusiji je štel v predvojnem času 370,000 prebivalcev.

RE-NU AUTO BODY CO.

982 East 152nd St.
Ponavljamo vas avto in prebarvamo,da bo kct nov.
Popravljamo body in fenderje.Welding!
J. POZNIE — M. ZELODEC

Glenville 3830.

FR. MIHČIČ CAFE

7114 St. Clair Ave.

ENDicott 9350

6% pivo, vino, žganje in dober prigrizek.

Se priporoča za obisk.

Odprt do 2:30 zjutraj

EDINA SLOVENSKA IZDELovalni- CA NAGROBNIH SPOMENIKOV

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik
1109 E. 61st St.

HENDERSON 9231

Se priporoča za popravila in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd.

IVANHOE 2237

EDINA SLOVENSKA IZDELovalni- CA NAGROBNIH SPOMENIKOV

Jos. Zele in Sinovi

POGREBNI ZAVOD

Automobil in bolniški voz redno in ob vsaki urti na razpolago.

Mi smo vedno pripravljeni z najboljšo postrežbo.

6502 ST. CLAIR VENUE

Tel. ENDicott 0583

COLINWOODSKI URAD:

Tel. KENmore 3118

452 E. 152nd STREET.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Vbridki žalosti globoko potrti nanzanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je nemila smrt zahtevala življenje in je posegla v našo družino in vzela iz naše srede našo preljubljeno in nikdar pozabljeni in skrbno mater

AGATO ŠKODA

ROJENA ZABUKOVEC

ki so po kratki bolezni sprevredni s svetimi zakramenti v božjo voljo vdani zatisnili svoje mile oči in zaspali večno spanje dne 16. marca 1945 v starosti 71 let.

Doma so bili iz vasi Gabrovka, fara Zagradec in so se nahajali v Ameriki 53 let.

Po spremstvu iz Corrigans Funeral Home, W. 148th in Lorain Ave. pogrebne kapele in opravljeni sveti maši v cerkvi Franciscan Monastery Our Lady of Angel Church on Rocky River, smo jih položili k večnemu počitku dne 20. marca 1945 na Calvary pokopališče.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom prav prisrčno zahvalimo Father Viotar za opravljeno sveto mašo in cerkvene pogrebne obrede.

Našo prisrčno zahvalo želimo izreči vsem, ki so jih obiskovali v bolezni ter vsem, ki so nam bili v tolažbo in nam kaj dobrega storili v teh najbolj žalostnih dneh ter vsem, ki so jih prišli pokropiti in morali za pokojno ter se udeležili svete maše in jih spremili do groba.

Najprisrčneje ze želimo zahvaliti sorodnikom, prijateljem, ki so v blag spomin pokojni okrasili krsto s krasnimi venci, kakor tudi vsem, ki so darovali za svete maše, ki so bodo brale za dušo pokojne. Rayno tako nosilcem krste, ki so jih spremili do groba.

Izkreno zahvalo naj sprejemejo članice društva Carniola Hive št. 493 T. M. za skupno molitev ob krsti in udeležitev svete maše in pogreba.

Našo zahvalo naj sprejme Corrigans Funeral Home za vzorno urejen pogreb in lepo postrežbo.

Vi pa, preljubljena in nikdar pozabljeni ljubeča mati, morali ste nas zapustiti in se združili z očetom, ker božja volja je bila, da se je dokončalo, Vase trpljenje in v globoki žalosti posiljamo prošnje k Bogu, da naj Vam podeli večni mir v zasluzenem počitku. Ostali nam boste za vedno v sladkem spominu in večna luč naj Vam sveti.

Zahlujoči ostali:

FRANK ŠKODA, sin;

MARY A. poročena Schove, ROSE poročena

O'Malley in FRANCES Bukovnik, hčere;

EVELYN JANCHAR, in ARLENE BUKOVNIK

vnukinja;

ROSE VERBIC, Luther Aev., sestra.

Cleveland, O. 5. aprila 1945.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Nepopisna tuga se je vselila v naša sreča vsled težkega udarca, ko smo prejeli vest, da sta dala svoje življenje za domovino naša dva ikoni ljudi, ki so bila v naročju naših sreč.

Naši ljudi so bili v predvojnem času 370,000 prebivalcev.

Prvi je bil ubit v bojih v Nemčiji 17. januarja 1945. Rojen je bil 17. oktobra 1922.

Drugi je bil pa ubit v bojih na otoku Lulu 13. januarja 1945. Rojen je bil 1. oktobra 1922.

Ob času teh neizmerno žalostnih vest, ki so došle od strani sorodnikov, prijateljev in znancev, so bili toliko tolažnih besed, iskrenega sočustva in pomilovanja, da se čutimo tem potom da žalihaliti se vsem, ki so nam stali v teh hrdih urah ob strani s tolažilno besedo.

Najprej se želimo zahvaliti Rt. Rev. John Zeman, Rev. Louis Prazniku in Rev. Julius Slapšaku za ganljive cerkvene obrede. Iskrena zahvala vojnemu kuratu Rev. Louis Bazniku za hrdino, ki je dosegel v vojni.

Iskreno zahvalo želimo izreči Ivanu Zormanu, za lepo petje v cerkvi. Lepo se zahvaljuje društvo Dom št. 25 SDZ in sv. Družini at. 30 KSKJ ter pevskemu zboru Planina iz Maple Heights; O. Zahvala naj bo izrečen gl. uradnik KSKJ in Združenim društvom iz Newburgh, ki so v boji zasedli vodilno pismo in darovane sv. maše.

Najprej se želimo zahvaliti Rt. Rev. John Zeman, Rev. Louis Prazniku in Rev. Julius Slapšaku za ganljive cerkvene obrede. Iskrena zahvala vojnemu kuratu Rev. Louis Bazniku za hrdino, ki je dosegel v vojni.

Iskreno zahvalo želimo izreči Capt. J. Shanks, za častno vojaško spremstvo, ki ga je poslal Crile bolnišnici. Enako iskrena zahvala vo